

РЕШЕНИЕ

№ 2504

гр. София, 14.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 18.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **554** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] срещу Решение No Ж-784 от 01.12.2020 г. на КЕВР, с което са дадени задължителни писмени указания на [фирма]. В жалбата се сочи, че решението на КЕВР е незаконосъобразно, поради противоречие с материалноправни разпоредби и постановено при съществени нарушения на административно-производствените правила.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, чрез юриск. Д. поддържа жалбата и моли решението да бъде отменено. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата, чрез юрск. Б., отправя искане до съда да остави без уважение жалбата и постанови решение, с което да потвърдите решението на комисията като правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган. С оглед изхода на спора, моли да ѝ бъдат присъдени разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА- [фирма] – редовно призована – не изпраща представител.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА- [фирма], представлява се от изпълнителния си директор Г., който счита жалбата за неоснователна.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

От фактическа страна и правна страна.

Оспореното решение на КЕВР е издадено от компетентния за това независим

специализиран държавен орган в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 от ЗЕ и чл. 147 от Наредба No 3. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма. Решението съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които Комисията се е ръководила при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. Спазена е процедурата по провеждане на административното производство.

Оспореното Решение No Ж-784 от 01.12.2020 г. е постановено при спазване на материалния закон. Притежава Лицензия за разпределение на електрическата енергия No Л-140-07 от 13.08.2004г., издадена от ДКЕВР според която на лицензианта се дава право да извършва дейността по разпределение на електрическа енергия на обособената територия, описана в приложение No 1, както и му въвежда задължение при условията на всеобщо предлагана услуга съгласно ЗЕ да осъществява дейността „по разпределение на електрическа енергия през мрежата на територията на лицензията.

Решение No Ж-784 от 01.12.2020 г. на КЕВР е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1 и съгласно ат. 7 на чл. 22 от Закона за енергетиката (ЗЕ) и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147, ал. 1 от Наредба No 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката от 21.03.2013 г. (Наредба No 3).

Решението отговаря на изискванията за писмена форма съгласно чл. 59 ал. 1 от Административнопроцесуатния кодекс (АПК) като съдържа всички реквизити по чл. 59 ал. 2 от АПК, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Решението съдържа мотиви и фактически установявания на органа-издател.

След като е сезиран с оспорване, при служебния и цялостен съдебен контрол върху законосъобразността на обжалвания административен акт, съгласно нормата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът проверява най-напред неговата валидност. Това се налага, поради служебното начало в административния процес, съгласно принципа за това, въведен с нормата на чл. 9 от АПК. Разпоредбата на чл. 146 от АПК сочи основанията за оспорване на административните актове, които ако са налице във всяка конкретна хипотеза водят до незаконосъобразност на оспорения акт, а именно: липса на компетентност, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административно производствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона.

В съответствие с чл. 22 от ЗЕ, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу енергийни предприятия, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, както и подзаконови актове по неговото прилагане, като в съответствие с ал. 5, когато Комисията приеме жалбата за основателна, тя с решението си дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в Наредба No 3, по чл. 60.

В случая, изискванията на Наредба No 3, съгласно чл. 142 и следващите са спазени. Изготвен е доклад, проведено е закрито заседание, на което е прието и процесното решение, съгласно чл. 145 от Наредба No 3.

Налице са спазване на изискванията за форма на акта от формална страна, Решение No Ж-784 от 01.12.2020 г. съдържа фактически и правни основания съгласно

изискванията на чл. 59 ал. 2, т. 4 от АПК. По отношение на изискването за форма, законът поставя такова изискване за определена форма като условие за неговата действителност. АПК е въвел писмената форма като изискване за валидност на индивидуалния административен акт. За да е нарушено изискването за форма следва формата да е определена в закон, а именно чл. 59, ал. 2 от АПК. Изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК са изисквания към самата писмена форма, но самите те не са форма на акта, поради което наличието им в материализирания вид на акта имат отношение към неговата редовност.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. За да бъде определено едно нарушение на административно производствените правила като съществено, което е основание за отмяна на административен акт по чл. 146. т. 3 от АПК, това нарушение на административнопроизводствените правила, което ако не е било допуснато би могло да се стигне до друго решение на поставения пред административния орган въпрос.

Съдът се съобрази с разпоредбата на чл. 168, ал. 5 от АПК, след изменението, публикувано в ДВ бр. 15 от 15.02.2021г. Според нея, съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146.

Относно материалната законосъобразност и несъответствие с целта на закона, следва да се има предвид, че не са налице посочените в чл.146 АПК отменителни основания. Процесното решение на КЕВР е законосъобразно и постановено в съответствие с правните норми. Решение No Ж-784 от 01.12.2020 г. на КЕВР е постановено в рамките на предоставената от закона възможност за преценка. При постановяване на оспореното решение Решение No Ж-784 от 01.12.2020 г. на Комисията няма превратно упражняване на власт, следователно не е налице несъответствие с целта на закона, което е отменително основание по смисъла на чл. 146, т. 5 от АПК.

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката (ЗЕ), Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензи, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно ал. 4. т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал. 1 от ЗЕ, следва безспорен извод че решението е издадено от компетентен орган .

Жалбоподателят оспорва заявеното съгласуване на ЕР Юг с [фирма] на основание чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6 на условията за присъединяване, както и искането към него да заплати 7848 лв. цена за горното съгласуване.

От предоставените документи [фирма] е подало искане за проучване на условията за присъединяване на „ФЕЦ 90 kWp“, предвидена за изграждане в свой имот в ПИ с идентификатор 67338.603.312 в [населено място],[жк], [улица]. От същото е видно, че в заявения имот има потребител присъединен към разпределителната мрежа с ИТН 2289644 с предоставена мощност от 310 kW. Заявената ФЕЦ е с мощност 90 kW, за собствени нужди и няма да ползва преференции по чл. 31 и чл. 32 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ). Искането за проучване на ФЕЦ е заявена при условията на чл. 81, ал. 2 от Наредба № 6 и отговаря на чл. 25 от ЗЕВИ.

ЕР Юг не е определило условията и не е предоставило писмено становище за

присъединяване на лицето, подало искане за проучване, несъобразявайки се с факта, че ФЕЦ е заявена за собствено потребление. ЕР Юг неправилно е преценило, че присъединяването ще се осъществи на страна Ср. н. в ТП „ОПСО“, собственост на [фирма]. В ТП „ОПСО“ мястото на мерене на консумираната електрическа енергия е на ниво средно напрежение. В случая съгласно съществуващата схема, заявената ФЕЦ за собствено потребление е с мощност 90 kW е с по малка мощност от предоставена мощност от 310 kW. От това следва безспорен извод, че в изпълнение на чл. 8, ал. 1, т. 4 на Наредба № 6, оптималната схема за присъединяване на заявената ФЕЦ трябва да е към шини ниско напрежение(н. н.) в табло н.н. на съществуващият ТП.

Произведената енергия ще се ползва за собствено потребление на ниско напрежение. От данните по преписката правилно КЕВР е приел, че няма необходимост от повишаващ трансформатор, за да се трансформира от н. н. на Ср. н. и от там да се прави излишна повторна, обратна трансформация от средно на ниско напрежение за да се консумира в обекта. Административният орган е приел, че правилната схема на присъединяване е: ФЕЦ да бъде присъединена на н. н. Съществуващият електромер трябва да се смени с четири квадрантен, двупосочен. Това единствено е необходимо да се извърши от мрежовия оператор на разпределителната мрежа - ЕР Юг. Не е необходимо изпълнение на друго техническо условие по съществуващите присъединителни съоръжения защото предоставената мощност 310 kW е по голяма от мощността на заявената ФЕЦ.

Правилно административният орган е приел, че в случая чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6, Глава четвърта: „Ред за присъединяване на електрически централи към електрическите мрежи, извън тези, уредени по ЗЕВИ.“ не е приложим защото е към ФЕЦ по „минимална схема на присъединяване“, съгласно §1, т. 5 от Допълнителни разпоредби на Наредба № 6 трябва да се присъедини на ниско, а не на средно напрежение.

Редът за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници е регламентиран в Глава пета на Наредба № 6. Заявената ФЕЦ за производство на електрическа енергия от слънчева енергия, попада в обхвата на производство на електрическа „енергия от възобновяеми източници“, съгласно § 1, т. 8 от Допълнителни разпоредби на ЗЕВИ и за нея цитирания чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6 в случая не е приложим, тъй като е към Глава четвърта от Наредба № 6. В случая ЕСО ЕАД при получено искане за съгласуване на определените условия от ЕР Юг, позовавайки се на Решение на КЕВР № Ц-27 от 28.07.2016 г. за ценоразпис за проучване на условията за присъединяване на обекти на клиенти и обекти на производители към електропреносната мрежа, неправилно е посочило сума, съответстваща на услуга за проучване на условията за присъединяване на електрически централи от ВЕИ с обща инсталирана мощност до 15 MW. - В т.см. Решение № 4128 от 31.03.21г. По адм.д. № 12605/20г. По описа на ВАС.

Предвид изложеното жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

С оглед на изхода на делото и своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответника в о.с.з. за присъждане на разноски, следва да бъде уважено и такива следва да бъдат присъдени в размер на 100 лева.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК] срещу Решение No Ж-784 от 01.12.2020 г. на КЕВР, с което са дадени задължителни писмени указания на [фирма].

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на КЕВР сумата в размер на 100 лв., представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред Върховен Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщение, че е изготвено.

СЪДИЯ: